

วาทกรรมของพระเยซูคริสต์ - เลขสาม

การเปิดเผยรากฐานแห่งคำพยากรณ์: การศึกษาพระธรรมวิวรณ์และหนทางแห่งความจริง

Jeff Pippenger

2023-08-21

“ฉะนั้น ในการค้นหาในทุ่งนาและชุดหาอัญมณีล้ำค่าแห่งความจริงนั้น ขุมทรัพย์ที่ซ่อนเร้นก็จะถูกหยั่งเห็น โดยไม่คาดคิด เราพบสายแร่ล้ำค่าที่จะต้องรวบรวมและเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติ และการค้นหานั้นจะต้องดำเนินต่อไป จนถึงบัดนี้ ขุมทรัพย์ที่พบเป็นอันมากยังอยู่ใกล้ผิวดิน และได้มาโดยง่าย เมื่อการค้นหาดำเนินไปอย่างถูกต้อง ก็มีการใช้ความพยายามทุกประการเพื่อรักษาความเข้าใจและจิตใจให้บริสุทธิ์ เมื่อจิตใจเปิดกว้างและค้นหาอยู่เสมอ ในทุ่งแห่งการสำแดงนั้น เราจะพบแหล่งสะสมอันอุดมแห่งความจริง”

“ความจริงเก่าแก่จะได้รับการเปิดเผยในแง่มุมใหม่ ๆ และความจริงซึ่งถูกมองข้ามไปในการสืบค้นจะปรากฏขึ้น ความจริงอันทรงพลังทั้งหลายได้ถูกฝังอยู่ใต้เล่ห์กลแห่งความผิดพลาด แต่ผู้ที่แสวงหาอย่างขยันหมั่นเพียรจะพบความจริงเหล่านั้น เมื่อเขาค้นพบและเปิดคลังแห่งอัญมณีล้ำค่าแห่งความจริงนั้น ก็หาใช่การลักขโมยไม่ เพราะทุกคนที่เห็นคุณค่าอัญมณีเหล่านี้ย่อมครอบครองได้ และแล้วเขาเหล่านั้นก็มีคลังทรัพย์ที่จะเปิดให้แก่ผู้อื่นด้วย ผู้ที่ถอยห่างออกไปมิได้ทำให้ตนเองสูญเสียทรัพย์สมบัติไป เพราะเมื่อเขาพิจารณาสิ่งนั้นเพื่อจะนำเสนอในลักษณะที่ดึงดูดผู้อื่น เขาก็พบทรัพย์สมบัติใหม่ ๆ...”

“บรรดาผู้ที่ยืนอยู่ต่อหน้าประชาชนในฐานะครูผู้สอนแห่งความจริง พึงต่อสู้กับหัวข้ออันยิ่งใหญ่ทั้งหลาย พวกเขาไม่ควรใช้เวลาอันมีค่าไปกับการพูดถึงเรื่องเล็กน้อย จงให้พวกเขาศึกษาพระวจนะ และประกาศพระวจนะ จงให้พระวจนะอยู่ในมือของพวกเขาตราบจนสองคม ให้พระวจนะนั้นเป็นพยานถึงความจริงในอดีต และสำแดงให้เห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต”

“แสงสว่างที่เพิ่มพูนขึ้นจะส่องฉายเหนือสัจธรรมอันยิ่งใหญ่ทั้งสี่แห่งคำพยากรณ์ และสัจธรรมเหล่านั้นจะปรากฏในความสดใหม่และความเจิดจ้า เพราะรัศมีอันสุกใสของดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมจะส่องสว่างทั่วทั้งมวล” Manuscript Releases, เล่ม 1, 37-40.

ข้าพเจ้าเชื่อว่า บัดนี้ข้าพเจ้าได้วางภาพแทนเชิงพยากรณ์ไว้มากพอแล้วในบทความก่อนหน้านี้ เพื่อให้เป็นจุดอ้างอิงที่ดีขณะที่เราเริ่มดำเนินไปในพระธรรมวิวรณ์ หากท่านกำลังอ่านบทความเหล่านี้ทางออนไลน์ ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะเข้าใจว่าบทความเหล่านี้เรียงลำดับตามวันที่ ข้าพเจ้าเข้าใจว่ามีผู้ที่ติดตามบทความเหล่านี้ซึ่งคุ้นเคยกับสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังถ่ายทอดเป็นส่วนใหญ่อยู่แล้ว และข้าพเจ้าขออภัยต่อท่านเหล่านั้นสำหรับความซ้ำซ้อนทั้งหมด ข้าพเจ้าได้พยายามจัดให้มีหลักฐานจากพระคัมภีร์เพียงพอสำหรับความจริงต่าง ๆ ที่เรากำลังพิจารณาอยู่ เพื่อให้ผู้ที่ยังใหม่ต่อหลักการที่ Future for America ใช้อยู่จะสามารถเข้าใจและยังคงติดตามต่อไปได้ แม้พวกเขาอาจยังขาดความคุ้นเคยกับแนวคิดเหล่านี้บางประการซึ่งพวกเราหลายคนรู้อยู่แล้วก็ตาม

มีความจริงอันทรงพลังบางประการซึ่งจนกระทั่งไม่นานมานี้ ข้าพเจ้ายังไม่เคยตระหนักมาก่อนว่าได้ถูกเปิดเผยไว้ในพระธรรมวิวรณ์ ข้าพเจ้าอาจเพียงนำเสนอความจริงเหล่านี้

งานนี้ผู้สาธิตสามารถทำได้โดยไม่ต้องพยายามวางหลักฐานสนับสนุนเชิงพยากรณ์เสียก่อนที่จะแบ่งปัน แต่ความจริงเหล่านี้ใหม่ยิ่งนักและสำคัญอย่างยิ่ง จนข้าพเจ้าไม่เต็มใจที่จะแบ่งปันโดยปราศจากรากฐานบางประการสำหรับรองรับความจริงเหล่านั้น ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าได้รับการพรรณนาไว้ว่าเป็นการคลี่คลายพระธรรมวิวรณ์ที่เกิดขึ้นก่อนเวลาทดลองใจจะปิดลงไม่นาน

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "อย่าพินิจถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ในหนังสือเล่มนี้ไว้ เพราะเวลาใกล้เข้ามาแล้ว ผู้ใดธรรม ก็ให้ผู้นั้นธรรมต่อไป และผู้ใดโสมม ก็ให้ผู้นั้นโสมมต่อไป และผู้ใดชอบธรรม ก็ให้ผู้นั้นชอบธรรมต่อไป และผู้ใดบริสุทธิ์ ก็ให้ผู้นั้นบริสุทธิ์ต่อไป" วิวรณ์ 22:10, 11

พระเยซูทรงวางหลักการประการหนึ่งเกี่ยวกับการสอนความจริง ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าสามารถประยุกต์ใช้ได้ในที่นี้ หลักการนี้ถูกวางไว้ภายในบริบทของการระบุถึงพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และเมื่อพระองค์นั้นเสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงกระทำให้โลกประจักษ์แจ้งถึงเรื่องบาป เรื่องความชอบธรรม และเรื่องการพิพากษา กล่าวคือ เรื่องบาปนั้น เพราะเขาทั้งหลายไม่เชื่อในเรา เรื่องความชอบธรรมนั้น เพราะเราไปหาพระบิดาของเรา และพวกเขาจะไม่เห็นเราอีก เรื่องการพิพากษานั้น เพราะเจ้าแห่งโลกนี้ถูกพิพากษาแล้ว เรายังมีอีกหลายสิ่งที่จะกล่าวแก่ท่านทั้งหลาย แต่บัดนี้ท่านยังรับไว้ไม่ได้ แต่เมื่อพระองค์นั้น คือพระวิญญาณแห่งความจริง เสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงนำท่านทั้งหลายเข้าสู่สิ่งที่จะทั้งสิ้น เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่สิ่งใดที่พระองค์ทรงได้ยิน พระองค์จะตรัสสิ่งนั้น และพระองค์จะทรงสำแดงแก่ท่านทั้งหลายถึงสิ่งที่จะมาภายหลัง พระองค์นั้นจะทรงถวายพระเกียรติแก่เรา เพราะพระองค์จะทรงรับจากสิ่งที่เป็นของเรา และจะทรงสำแดงสิ่งนั้นแก่ท่านทั้งหลาย ยอห์น 16:8-16.

เมื่อพระคริสต์ตรัสว่า "เรายังมีอีกหลายสิ่งที่จะกล่าวแก่ท่านทั้งหลาย แต่บัดนี้ท่านยังไม่อาจรับไว้ได้"

ข้อความนี้ยืนยันความเชื่อมั่นของข้าพเจ้าว่า บัดนี้ยังมีอีกมากที่จะต้องถ่ายทอด

แต่ก่อนอื่นควรมีข้อสมมุติฐานเชิงตรรกะเพื่อใช้เป็นฐานสำหรับความจริงเหล่านั้น ดังที่กล่าวแล้ว

ข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้านี้ชี้ว่า

ชาวสารของทูตสวรรค์สามองค์นั้นปรากฏแทนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทรงทำให้ "โลกประจักษ์แจ้งถึงบาป ถึงความชอบธรรม และถึงการพิพากษา" ชาวสารทั้งสามนั้นคือชาวสารค่าเดือนสุดท้าย ดังนั้น

ข้อความตอนนี้ซึ่งขึงถึงพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงเป็นพยานสำคัญ

เพราะเห็นว่าชาวสารนั้นเป็นสิ่งที่เข้าใจอย่างค่อยเป็นค่อยไป

และจะเข้าใจได้ก็เฉพาะโดยผู้ที่มีน้ำมันแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น

ยอห์นในพระธรรมวิวรณ์เป็นผู้แทนความจริงข้อนี้เอง

เมื่อท่านระบุว่าท่านเป็นเซเวนต์เดย์แอดเวนติสต์ผู้ถือรักษาวันสะบาโต ณ วาระสุดท้ายของโลก.

ข้าพเจ้าอยู่ในพระวิญญาณในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และได้ยินเสียงอันดังใหญ่ข้างหลังข้าพเจ้า ดุจเสียงแตร Revelation 1:10.

เซเวนต์เดย์แอดเวนติสต์ในวาระสุดท้ายของโลก ผู้ซึ่งจะเข้าใจชาวสารที่ถูกเปิดเผยในพระธรรมวิวรณ์ จะกระทำเช่นนั้นได้เพราะพวกเขา "อยู่ในพระวิญญาณ" ในบริบทของอุปมาซึ่งเราได้รับการบอกกล่าวว่า

"แสดงให้เห็นประสบการณ์ของชนชาติแอดเวนติสต์" ยอห์นเป็นหญิงพรหมจารีที่มีปัญญา

เพราะเขามีน้ำมันแห่งพระวิญญาณ เขาเป็นตัวแทนของหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาในวาระสุดท้ายของโลก

ผู้ซึ่งได้ยินพระสุรเสียงอันยิ่งใหญ่ "จากเบื้องหลัง" พวกเขา "พระสุรเสียงจากเบื้องหลัง"

เขาคืออัลฟาและโอเมกา ดังที่มีการระบุไว้ในข้อถัดไปทันที

และพระสุรเสียงนั้นแจ้งแก่เขาให้กลับไปสู่ทางโบราณ และดำเนินในทางนั้น

พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า “จงยืนอยู่ตามหนทางทั้งหลาย และจงมองดู และจงถามถึงวิถีโบราณว่า
ทางอันประเสริฐอยู่ที่ไหน และจงดำเนินในทางนั้น
แล้วเจ้าทั้งหลายจะพบความสงบพักผ่อนแก่จิตวิญญาณของตน” แต่พวกเขาบอกว่า
“พวกเราจะไม่ดำเนินในทางนั้น” เยเรมีย์ 6:16

“การพักผ่อน” ที่เยเรมีย์กล่าวถึงนั้นคือการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาในช่วงฝนปลายฤดู ในข้อถัดไป
เยเรมีย์ได้ยกภาพประกอบประการที่สองของหญิงพรหมจารีโง่เขลา
ผู้ซึ่งปฏิเสธที่จะกลับไปสู่รากฐานของแอ็ดเวนติสซึม (หนทางเดิม) และดำเนินอยู่ในนั้น

เธอยังได้ตั้งยามเฝ้าระวังไว้เหนือเจ้า โดยกล่าวว่า “จงฟังเสียงแตรเกิด” แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า
“เราจะไม่ฟัง” เยเรมีย์ 6:17

เมื่อยอห์นได้ยินพระสุรเสียงจากเบื้องหลังทรงชี้หน้าเขาให้หวนกลับไปสู่ทางเก่าแก่หรือรากฐานของอาดเวนติสซึม
พระสุรเสียงที่เขาได้ยินนั้นดังก้องวานประหนึ่งแตร พระสุรเสียงนั้นถูกถ่ายทอดผ่านทาง “ยามเฝ้า”
ซึ่งพระเจ้าทรงตั้งไว้เหนืออาดเวนติสซึม บิดา มิลเลอร์
เป็นยามเฝ้าผู้เป่าแตรแห่งคำเตือนในช่วงเริ่มต้นของอาดเวนติสซึม
ระหว่างการประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งซึ่งประกาศการเปิดขึ้นของการพิพากษา แต่ยอห์นเป็นภาพแทน
โดยเฉพาะของบรรดาผู้ประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามซึ่งประกาศการสิ้นสุดของการพิพากษา
เขาเป็นภาพแทนของบรรดาผู้ที่หวนกลับไปสู่รากฐานซึ่งพระเจ้าทรงสถาปนาขึ้นผ่านงานของมิลเลอร์

ตลอดหลายปีที่ผ่านมา เราได้แสดงให้เห็นซ้ำแล้วซ้ำเล่า (และสามารถพบได้ใน Habakkuk's Tables)
ว่าข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง “จงยำเกรงพระเจ้า” มีขึ้นเพื่อให้สำนึกในบาป
และข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองเป็นจุดที่ความชอบธรรมได้รับการสำแดง
และองค์ที่สามระบุถึงการพิพากษา เหล่านี้คือสามชั้นของทูตสวรรค์ทั้งสาม
และเป็นสามชั้นของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย
สามชั้นนั้นยังถูกแทนไว้ด้วยอักษรฮีบรูสามตัวที่ประกอบกันเป็นคำภาษาฮีบรูซึ่งแปลว่า “ความจริง” อีกด้วย
ในข้อความจาก John 16

พระเยซูกำลังตรัสถึงพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการทรงนำประชากรของพระเจ้าเข้าสู่
“สัจจะทั้งสิ้น” พร้อมทั้งทรงสำแดงแก่พวกเขาถึง “เหตุการณ์ที่จะมาถึง” กระนั้น พระเยซูตรัสว่า พระองค์ยังมี
“อีกหลายสิ่งที่จะกล่าวแก่ท่านทั้งหลาย แต่บัดนี้ท่านทั้งหลายยังรับไว้ไม่ได้”

ข้าพเจ้าหวังว่าท่านคงได้เข้าใจความสำคัญบางประการของคำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “ความจริง” แล้ว
เพราะว่าเราเพิ่งเริ่มนำสัญลักษณ์นั้นมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาของเรา
ในข้อสามข้อแรกของพระธรรมวิวรณ์บทที่หนึ่ง กระบวนการสื่อสารระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ได้รับการระบุไว้
ทั้งยังได้รับการระบุขึ้นก่อนที่พระธรรมวิวรณ์จะชี้ให้เห็นถึงลักษณะสามภาคแห่งพระภาวะของพระเจ้าอีกด้วย
สิ่งนี้ได้รับพยานยืนยันประการที่สองในข้อท้าย ๆ ของพระธรรมวิวรณ์ และด้วยการกระทำนั้น
โดยตั้งอยู่บนการประยุกต์ใช้หลัก “บรรทัดบนบรรทัด” จึงก่อให้เกิดความกระจ่างยิ่งขึ้น

เมื่อเรานำ ปฐมกาล 1:1-2:3 มาเพิ่มเติม เราก็จะพบพยานที่สามและแนวคำพยากรณ์อีกแนวหนึ่ง
เพื่อนำมาวางทาบลงบนสองแนวก่อนหน้านี้ นั่น ๓ ตอนต้นและตอนปลายของวิวรณ์

แล้วเราเพิ่มพระสัญญาสุดท้ายในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมซึ่งระบุถึงเอลียาห์ผู้ที่จะมา
และเราก็มีแนวคำพยากรณ์สี่สาย.

จากนั้นเราเพิ่มบทแรกของพันธสัญญาใหม่เข้าไป
และเราก็มีห้าเส้นที่จะนำมาประกอบกันเป็นสารสูงสุดที่พบในพระคัมภีร์

เมื่อประยุกต์ใช้หลักการแห่งอัลฟาและโอเมกาแก่ทุกเส้น หากเราจะทำให้ห้าเส้นที่เราได้ระบุไว้แล้วนั้นครบถ้วน โดยประยุกต์ใช้หลักการนี้อย่างครอบคลุมกับห้าเส้นดังกล่าว เราก็ควรคาดหวังที่จะเห็นตอนท้ายของมัทธิวและตอนท้ายของยอห์นเป็นพยานถึงข้อมูลเดียวกันกับที่ปรากฏในเส้นคำพยากรณ์ทั้งห้าแห่ง "ต้นและปลาย" ที่เรากำลังพิจารณาอยู่

ข่าวสารที่กำลังถูกเปิดเผยนั้นได้รับการสถาปนาไว้ในพระธรรมวิวรณ์ ดังนั้นพระธรรมนี้จึงเป็นจุดอ้างอิงสำหรับแนวคำสอนอื่น ๆ ทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับที่ซีสเตอร์ไวท์ได้บอกเราไว้ว่า "หนังสือทุกเล่มของพระคัมภีร์มาบรรจบและสิ้นสุดลงในพระธรรมวิวรณ์" ข่าวสารในสามข้อแรกของพระธรรมวิวรณ์ระบุถึงกระบวนการที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อถ่ายทอดพระวจนะของพระองค์มายังยอห์น เพื่อให้เขาเขียนออกมาและส่งไปยังคริสตจักรทั้งหลาย พระธรรมเล่มแรกของพันธสัญญาใหม่ ดังที่ได้กล่าวแล้วก่อนหน้านี้ ได้นำเสนอเชื้อสายของพระเยซูคริสต์ และเริ่มต้นด้วยประเด็นที่ให้ข้อมูลอย่างยิ่งยวด ๔

หนังสือลำดับพงศัพธ์ของพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นโอรสของดาวิด ผู้ทรงเป็นโอรสของอับราฮัม มัทธิว 1:1

พระเยซูทรงยุติปฏิสัมพันธ์โดยตรงของพระองค์กับพวกยิวที่ชอบได้เคียง ด้วยการทรงทำให้พวกเขาเนืองเงียบด้วยประเด็นเรื่อง "บุตรของดาวิด" ซึ่งเป็นประเด็นที่พวกยิวจะเข้าใจได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาเข้าใจหลักการตามพระคัมภีร์เรื่องการเริ่มต้นและการสิ้นสุดเท่านั้น พวกเขาไม่เข้าใจ และแอดเวนติสต์ส่วนใหญ่ก็ไม่เข้าใจเช่นกัน ผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะได้แย่งคัดค้านหลักการที่ว่าประวัติศาสตร์เกิดซ้ำ ย่อมแสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่เข้าใจว่าอิสราเอลโบราณเป็นแบบอย่างของอิสราเอลสมัยใหม่ และความไม่เต็มใจของพวกเขาที่จะเชื่อหลักการนั้น ก็เป็นความไม่เต็มใจอย่างเดียวกันกับที่มีอยู่ในวาระสุดท้ายของอิสราเอลโบราณที่จะเข้าใจหลักการเดียวกันนั้น พระเยซูทรงเป็นผู้แทนของหลักการนั้นในปริศนาข้อสุดท้ายของพระองค์ต่อพวกยิว โดยทรงชี้พวกเขาไปยังปริศนาที่ว่า เหตุใดองค์พระผู้เป็นเจ้าของดาวิด จึงอาจเป็นบุตรของดาวิดได้ด้วย?

ยอห์นบทที่หนึ่งระบุว่า ในปฐมกาลพระวจนะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวจนะทรงเป็นพระเจ้า และพระวจนะทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง เรื่องนี้ย่อมสอดคล้องกับแนวความคิดอื่น ๆ ที่เรากำลังกล่าวถึง และถ้าเราพิจารณาถ้อยคำสุดท้ายในพระกิตติคุณยอห์น เราจะเห็นว่า เปโตร ภายหลังจากได้ยินพระเยซูตรัสบรรยายว่าเขาจะตายอย่างไร ก็ได้ทูลถามพระเยซูว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับอัครทูตยอห์น ๔

เมื่อเปโตรเห็นเขา จึงทูลพระเยซูว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วชายคนนี้จะเป็นอย่างไร?" พระเยซูตรัสแก่เขาว่า "ถ้าเราใคร่ให้เขาอยู่จนเรามา จะเกี่ยวอะไรกับเจ้า? เจ้าจงตามเรามาเถิด" เหตุฉะนั้น คำกล่าวนี้จึงเลื่องลือไปในหมู่พี่น้องว่า สาวกคนนั้นจะไม่ตาย ถึงกระนั้น พระเยซูมิได้ตรัสแก่เขาว่า เขาจะไม่ตาย แต่ตรัสว่า "ถ้าเราใคร่ให้เขาอยู่จนเรามา จะเกี่ยวอะไรกับเจ้า?" ผู้นี้แหละคือสาวกผู้เป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ และได้เขียนสิ่งเหล่านี้ไว้ และเราทั้งหลายรู้ว่าคำพยากรณ์ของเขานั้นเป็นความจริง และยังมีอีกหลายสิ่งซึ่งพระเยซูได้ทรงกระทำ ซึ่งถ้าจะเขียนลงไว้ทุกสิ่งทุกประการ ข้าพเจ้าคิดว่า แม้ตัวโลกเองก็คงไม่อาจบรรจุหนังสือที่จะเขียนนั้นได้ อาเมน ยอห์น 21:21-25

เปโตรต้องการทราบว่ายอห์นจะตายอย่างไร หรือแม้แต่ว่ายอห์นจะตายหรือไม่ คำตอบนั้นถูกกล่าวซ้ำสองครั้งในตอนนี เมื่อพระเยซูตรัสเช่นนั้น และต่อมายอห์นก็กล่าวซ้ำว่า "ถ้าเราปรารถนาให้เขา [ยอห์น] อยู่คอยจนเรามา นั้นเกี่ยวอะไรกับท่าน?"

ยอห์นมีชีวิตอยู่จนถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซู

ท่านจะสามารถมองเห็นหรือได้ยิน “ความจริง” นั้นได้ก็ต่อเมื่อท่านเชื่อในการชำระยอห์นของประวัติศาสตร์ และเชื่อด้วยว่าประวัติศาสตร์ที่จะชำระยอห์นนั้นเกิดขึ้น ณ อวสานของโลก อวสานของโลกคือสถานที่ซึ่งยอห์นอยู่เมื่อท่านเขียนพระธรรมวิวรณ์ พระธรรมเล่มสุดท้ายในข่าวประเสริฐของยอห์นสอดคล้องกับแนวความคิดอื่น ๆ ว่าด้วยการเริ่มต้นและการสิ้นสุด เพราะพระธรรมนั้นวางยอห์นไว้ในประวัติศาสตร์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นำไปสู่การเสด็จมาครั้งที่สอง ซึ่ง ณ ที่นั้น ท่านในฐานะผู้แทนของบรรดาผู้ประกาศข่าวสารค่าเตือนสุดท้าย ได้ส่งข่าวสารนั้นไปยังคริสตจักรทั้งหลาย

“ในสมัยของคริสเตียนยุคแรก พระคริสต์ได้เสด็จมาครั้งที่สอง การเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์อยู่ที่เบธเลเฮม เมื่อพระองค์เสด็จมาในฐานะทารก การเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์อยู่ที่เกาะปีทมอส เมื่อพระองค์ทรงสำแดงพระองค์เองในพระสิริแก่ยอห์นผู้เผยพระวจนะ ซึ่ง ‘ล้มลงแทบพระบาทของพระองค์ประหนึ่งคนตาย’ เมื่อเขาได้เห็นพระองค์ แต่พระคริสต์ทรงเสริมกำลังแก่เขาให้ทนต่อภาพนั้นได้ แล้วประทานข่าวสารแก่เขาให้เขียนถึงคริสตจักรทั้งหลายแห่งเอเชีย ซึ่งชื่อของคริสตจักรเหล่านั้นบ่งบอกถึงลักษณะเฉพาะของคริสตจักรทุกแห่ง”

“ความสว่างที่พระคริสต์ได้ทรงสำแดงแก่ผู้พยากรณ์ผู้เป็นผู้รับใช้ของพระองค์นั้น มีไว้สำหรับเรา ในพระธรรมวิวรณ์ของพระองค์ ได้ทรงประทานข่าวของทูตสวรรค์ทั้งสามไว้ พร้อมทั้งคำพรรณนาถึงทูตสวรรค์องค์นั้นซึ่งจะลงมาจากสวรรค์ด้วยฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ ทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยรัศมีภาพของเขา ในนั้นมีค่าเตือนเกี่ยวกับความอธรรมซึ่งจะมีอยู่ในวาระสุดท้าย และเกี่ยวกับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย เราไม่เพียงแต่จะต้องอ่านและเข้าใจข่าวสารนี้เท่านั้น แต่จะต้องประกาศข่าวสารนั้นแก่โลกด้วยเสียงอันชัดเจนไม่คลุมเครือ โดยการนำเสนอสิ่งเหล่านี้ที่ได้ทรงสำแดงแก่ยอห์น เราจะสามารถปลุกเร้าประชาชนได้” Manuscript Releases, volume 19, 41.

ตอนท้ายของพระกิตติคุณยอห์นระบุถึงกระบวนการแห่งการสื่อสารเช่นเดียวกับในสามข้อแรกของพระธรรมวิวรณ์ โดยวางยอห์นไว้ในเชิงพยากรณ์ภายในประวัติศาสตร์แห่งการเสด็จมาครั้งที่สอง ดังนั้น จึงใช้ “การเสด็จมาครั้งที่สอง” ครั้งแรกของพระเยซู (ปีทมอส) เพื่อเป็นภาพประกอบของ “การเสด็จมาครั้งที่สอง” ครั้งสุดท้ายของพระองค์ สิ่งนี้เชื่อมโยงอย่างสมบูรณ์กับแนวเส้นอื่น ๆ ที่เรากำลังพิจารณาอยู่ เพราะสิ่งนี้เป็นภาพแทนของยอห์น ณ ตอนปลายของโลก บนเกาะปีทมอส ที่ซึ่งท่านได้รับวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ แล้วตอนท้ายของพระธรรมมัทธิวเล่าล่ะ?

แล้วสาวกสิบเอ็ดคนก็ไปยังแคว้นกาลิลี ไปยังภูเขาสูงที่พระเยซูได้ทรงนัดหมายไว้กับพวกเขา เมื่อพวกเขาเห็นพระองค์ ก็ได้นมัสการพระองค์ แต่บางคนยังสงสัยอยู่ พระเยซูจึงเสด็จเข้ามาตรัสกับพวกเขาว่า “สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว เหตุฉะนั้นพวกท่านจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา และแห่งพระบุตร และแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งสอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้บัญชาพวกท่านไว้ และนี่แน่ะ เราจะอยู่กับพวกท่านเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” อามเณ มัทธิว 28:16–20

ในข้อความตอนนี้ อำนาจทั้งสิ้นได้ทรงมอบไว้แก่พระเยซู และแน่นอนว่านี่ก็คือฤทธานุภาพแห่งการทรงสร้างของพระองค์

แล้วพระองค์จึงประทานพระบัญชาให้ทำบัพติศมาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงเคลื่อนไหวอยู่เหนือน้ำในปฐมกาลบทที่หนึ่ง และวิญญาณทั้งเจ็ดซึ่งอยู่เบื้องหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า ข้อความตอนนีระบุว่า คริสเตียนพึงยอมรับบุคคลทั้งสามแห่งตรีภาคีสวรรค์ว่าเป็นสามภาวะที่จำแนกจากกันโดยชัดเจน ตอนท้ายของพระธรรมมัทธิวได้เพิ่มเติมถ้อยคำเข้ากับบรรทัดต่าง ๆ เช่นเดียวกับอีกหกตอนนั้น

“พระคริสต์ได้ทรงกำหนดให้บัพติศมาเป็นเครื่องหมายแห่งการเข้าสู่อาณาจักรฝ่ายวิญญาณของพระองค์ พระองค์ได้ทรงกำหนดสิ่งนี้ไว้เป็นเงื่อนไขอันแน่นอนซึ่งทุกคนจะต้องปฏิบัติตาม หากปรารถนาจะได้รับการยอมรับว่าอยู่ใต้สิทธิอำนาจของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก่อนที่มนุษย์จะพบที่อาศัยในคริสตจักร ก่อนจะก้าวข้ามธรณีแห่งอาณาจักรฝ่ายวิญญาณของพระเจ้า เขาจะต้องได้รับตราประทับแห่งพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ว่า ‘พระยาห์เวห์ทรงเป็นความชอบธรรมของเรา’ เยเรมีย์ 23:6”

“บัพติศมาเป็นการปฏิเสธโลกอย่างเคร่งขรึมที่สุด ผู้ที่ได้รับบัพติศมาในพระนามสามประการคือพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตั้งแต่ก้าวแรกเข้าสู่ชีวิตคริสเตียนของตน ก็ประกาศต่อสาธารณชนว่าเขาได้ละทิ้งการปรนนิบัติซาตาน และได้กลายเป็นสมาชิกแห่งราชวงศ์ เป็นบุตรธิดาของพระมหากษัตริย์แห่งสวรรค์แล้ว เขาทั้งหลายได้เชื่อฟังพระบัญชาที่ว่า ‘จงออกมาจากท่ามกลางเขาเหล่านั้น และจงแยกตัวออกจาก ... และอย่าแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาด’ และพระสัญญาสำเร็จแก่เขาทั้งหลายว่า ‘เราจะรับเจ้าทั้งหลายไว้ และเราจะเป้นพระบิดาแก่เจ้า และเจ้าทั้งหลายจะเป็นบุตรชายบุตรหญิงของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพตรัสดังนี้’ 2 โครินธ์ 6:17, 18.”

“เมื่อคริสเตียนทั้งหลายยอมรับพิธีบัพติศมาอันศักดิ์สิทธิ์และเคร่งขรึม พระองค์ทรงบันทึกคำปฏิญาณที่พวกเขากระทำว่าจะเชื่อตรงต่อพระองค์ คำปฏิญาณนี้คือคำสัตย์แห่งความกักตึงของพวกเขา พวกเขาได้รับบัพติศมาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นพวกเขาจึงเข้าสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกับฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ทั้งสามแห่งสวรรค์ พวกเขาถวายเป็นน้ำว่าจะละทิ้งโลกและรักษาบัญญัติแห่งอาณาจักรของพระเจ้า นับแต่นั้นไปพวกเขาจะต้องดำเนินชีวิตในความใหม่แห่งชีวิต ไม่ใช่ติดตามธรรมเนียมของมนุษย์อีกต่อไป ไม่ใช่ดำเนินตามวิธีการอันไม่ซื่อสัตย์อีกต่อไป พวกเขาจะต้องเชื่อฟังกฎเกณฑ์แห่งอาณาจักรสวรรค์ พวกเขาจะต้องแสวงหาพระเกียรติของพระเจ้า หากพวกเขาเชื่อตรงต่อคำปฏิญาณของตน พวกเขาจะได้รับพระคุณและฤทธิ์เดชซึ่งจะทำให้พวกเขาสามารถกระทำให้ชอบธรรมครบถ้วนทุกประการได้ ‘แต่บรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ พระองค์ก็ประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า คือแก่คนทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระองค์’” Evangelism, 307.

พระเยซูทรงใช้อุทาหรณ์ถึงจุดจบโดยอาศัยจุดเริ่มต้นในพระวาทะของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระวาทะ และพระองค์ทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา

เมื่อนำทั้งเจ็ดบรรทัดนี้มารวมกัน

ย่อมก่อให้เกิดภาพที่ละเอียดอย่างยิ่งของกระบวนการสื่อสารระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ พร้อมกับความจริงสำคัญและจำเป็นยิ่งอีกมากมายซึ่งถูกเสนอและสถาปนาไว้โดยพยาน “บรรทัด” อื่น ๆ คำพยากรณ์เจ็ด “บรรทัด” ซึ่งเป็นตัวแทนของอัลฟาและโอเมกา แต่แล้วหนังสือมาลาคีเล่าจะว่าอย่างไร?

พระธรรมมาลาคีเป็นคำทำนายอย่างเผ็ดร้อนต่อบรรดาปุโรหิตที่ไม่ซื่อสัตย์ในฮีบราเวตี้สตีลจักร โดยเริ่มต้นด้วยการชี้ให้เห็นถึงผู้มนัสการสองจำพวกในฮีบราเวตี้สตีลจักร ณ วาระสุดท้ายของโลก

ภาระแห่งพระวามะของพระยาห์เวห์ถึงอิสราเอลโดยมาลาคี พระยาห์เวห์ตรัสว่า เราได้รักเจ้าทั้งหลายแล้ว แต่เจ้าทั้งหลายกล่าวว่า พระองค์ทรงรักข้าพระองค์ทั้งหลายอย่างไร เอชามีไซฟีน้องของยาโคบหรือ พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า ถึงกระนั้นเราก็รักยาโคบ มาลาคี 1:1, 2

มาลาคีแจ้งให้เราทราบเพิ่มเติมว่า ผู้ที่นมัสการสองจำพวกในวาระสุดท้ายของโลกนั้น คือปุโรหิตสองจำพวก.

และบัดนี้ โอ ปุโรหิตทั้งหลาย พระบัญชานี้มีไว้สำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้าไม่ยอมฟัง และหากพวกเจ้าไม่ใส่ใจที่จะถวายพระสิริแด่นามของเรา พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า เราจะส่งคำสาปแช่งมายังพวกเจ้า และเราจะสาปแช่งพรทั้งหลายของพวกเจ้า แท้จริง เราได้สาปแช่งพรเหล่านั้นแล้ว เพราะพวกเจ้าไม่ใส่ใจ มาลาคี 2:1, 2

ตอนต้นของพระธรรมมาลาคีกำลังเป็นแบบอย่างเชิงสัญลักษณ์ของข่าวสารแห่งเลาดีเซียและฟีลาเดลเฟีย โดยมีปุโรหิตสองจำพวก ปุโรหิตได้รับพระบัญชาให้ "ฟัง" ยอห์นเป็นตัวแทนของปุโรหิตที่ฟัง และปุโรหิตเป็นตัวแทนของประชากรที่ทรงเลือกไว้ตามพันธสัญญาของพระเจ้า พวกเขาถูกสาปแช่งอยู่แล้ว และจะถูกสาปแช่งอีก หากพวกเขาไม่ "ฟัง" และ "เขาทั้งหลายไม่" หรือ "จะไม่" "ใส่ใจ"

ท่านทั้งหลายเองก็เช่นกัน ดังศิลามีชีวิต กำลังถูกก่อสร้างเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ เป็นปุโรหิตบริสุทธิ์ เพื่อถวายเครื่องบูชาฝ่ายวิญญาณ ซึ่งเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ เพราะเหตุนี้จึงมีคำไว้ในพระคัมภีร์ว่า ดูก่อน เราวางศิลามุมเอกไว้ในศิโยน เป็นศิลาที่ทรงเลือกไว้และประเสริฐล้ำค่า และผู้ที่วางใจในพระองค์จะไม่มีวันอับอายเลย ฉะนั้นสำหรับท่านทั้งหลายผู้เชื่อ พระองค์ทรงประเสริฐล้ำค่า แต่สำหรับคนทั้งหลายที่ไม่เชื่อฟังนั้น ศิลาที่ช่างก่อสร้างได้ทอดทิ้งเสียแล้ว ศิลาที่วางใจได้กลายเป็นศิลามุมเอก และเป็นศิลาที่ทำให้สะดุด และเป็นศิลาที่เป็นเหตุให้ล้มลง คือแก่บรรดาผู้ที่สะดุดเพราะพระวามะ เนื่องจากไม่เชื่อฟัง ซึ่งพวกเขาก็ถูกกำหนดไว้เพื่อการนั้นด้วย แต่ท่านทั้งหลายเป็นชนชาติที่ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติพิเศษของพระองค์ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ประกาศพระเกียรติคุณของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านออกจากความมืดเข้าสู่ความสว่างอันนำอัสตรัยของพระองค์ ซึ่งในกาลก่อนท่านไม่ใช่ชนชาติหนึ่ง แต่บัดนี้เป็นประชากรของพระเจ้าแล้ว ซึ่งแต่ก่อนท่านยังไม่ได้รับพระเมตตา แต่บัดนี้ได้รับพระเมตตาแล้ว 1 เปโตร 2:5-10

ปุโรหิตทั้งหลายคือชนชาติที่พระเจ้าทรงเลือกสรร ผู้ซึ่งถูกทดลองโดย "ศิลามุมเอก" ในรากฐานของพระวิหาร ศิลามุมเอกคือสิ่งที่ศิลารากฐานก่อนอื่นทั้งปวงต้องจัดแนวให้สอดคล้องกับมัน และทั้งยังเป็นศิลาที่รองรับน้ำหนักของพระวิหารทั้งสิ้นอีกด้วย ศิลามุมเอกของมิลเลอร์คือ "เจ็ดกาลเวลา" แห่งเลวีนิตี บทที่ยีสิบหก ศิลามุมเอก หรือศิลาที่บรรดาช่างก่อสร้างทอดทิ้งนั้น เป็นเรื่องจริงเกี่ยวกับการก่อสร้างพระวิหาร ซึ่งได้รับการพรรณนาไว้อย่างเฉพาะเจาะจงยิ่งในงานเขียนของพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ ประเด็นหนึ่งเกี่ยวกับศิลาแรกที่ถูกทอดทิ้งก็คือ ภายหลังจากที่มันถูกทอดทิ้งแล้ว มันถูกแยกออกไว้ และนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา บรรดาช่างผู้ก่อสร้างพระวิหารก็จะสะดุดศิลามุมเอกนั้นอยู่เป็นประจำ ซึ่งถูกวางแยกไว้ภายในบริเวณที่พวกเขาทำงาน มันเป็นศิลาที่ทำให้สะดุด

ในพระธรรมมาลาคี พระเจ้าทรงแจ้งแก่ปุโรหิตชั่วร้าย ซึ่งเป็นที่รู้จักอีกนัยหนึ่งว่าเป็นหญิงพรหมจารีชาวเลาดีเซียที่โง่เขลา ว่าพระองค์กำลังจะทรงและได้ทรง "สาปแช่ง" พวกเขาแล้ว พระองค์ทรงสาปแช่งพวกเขา เพราะพวกเขาจะไม่ "ฟัง" และไม่ "วาง" ข่าวสารของเอลียาห์ไว้ในใจของตน ข่าวสารของเอลียาห์ทำให้จิตใจของบิดาหันไปหาบุตร และจิตใจของบุตรหันไปหาบิดา การที่จิตใจของพวกเขาหันนั้น เป็นภาพแทนของการฟังข่าวสารของเอลียาห์เรื่องบิดาและบุตร ซึ่งเป็นหลักการของต้นและปลาย

การฟังข่าวสารเรื่องต้นและปลายนั้นยังไม่พอ แต่จะต้องวางไว้บนใจ
การยอมรับข่าวสารของเอลียาห์ก็คือการวางข่าวสารนั้นไว้บนใจของท่าน
หากปฏิเสธคนใดจะไม่ฟังหลักการนั้น เขาจะต้องถูกสาปแช่ง

พวกเขา นำคำสาปแช่งมาสู่ตนเอง เมื่อในปี 1863

พวกเขาเริ่มกระบวนการปฏิเสธความจริงพื้นฐานประการแรกที่สุดที่มิลเลอร์ได้ค้นพบ
และนับแต่นั้นมาจนถึงทุกวันนี้ พวกเขา ก็ได้กระทำการผิดนอกจากรำคาญใจต่อการปฏิเสธนั้นต่อไป
แต่ถึงแม้ว่าคำสาปแช่งที่ดำเนินไปตามลำดับจะเริ่มขึ้นในปี 1863 (เพราะพวกเขาถูกสาปแช่งอยู่แล้ว)
คำสาปแช่งที่กล่าวถึงในกาลอนาคตก็เกิดขึ้นเมื่อพวกเขาถูกพ่นออกจากพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ณ
เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ ตอนต้นของมาลาคีเป็นภาพประกอบของตอนปลาย
เพราะตอนปลายเป็นตัวแทนของคำตักเตือนสุดท้ายที่ประทานแก่ปุโรหิตที่ฉลาดและโง่เขลา
ผู้ที่ฉลาดและโง่เขลาในมาลาคีถูกนำเสนอเป็นเอชวาและยาโคบ
พี่ชายคนโตเป็นตัวแทนของพันธสัญญาผ่านสิทธิบัตรหัวปีอันเกิดจากการเป็นบุตรหัวปี
เปรียบเทียบกับน้องชายผู้เยาว์กว่า ผู้พี่เป็นคนแรก และผู้น้องเป็นคนสุดท้าย

ในพระธรรมมาลาคี ทั้งเอชวาและยาโคบต่างก็เป็นแอ็ดเวนติสต์ชาวเลาตีเซีย แต่ในที่สุดคนน้องได้ยื่น
"พระสุรเสียง" ขององค์พระผู้เป็นเจ้า กลับใจใหม่ และชื่อของเขาถูกเปลี่ยนเป็นอิสราเอล ส่วนคนพี่
คือผู้แรกนั้นไม่ได้ยื่น

ยาโคบได้ยื่นพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าในคืนนั้นเมื่อเขาฝันและเห็นทูตสวรรค์ขึ้นและลงบนบันได
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนพระคริสต์ ยาโคบเป็นภาพแทนของแอ็ดเวนติสต์ชาวเลาตีเซียในวาระสุดท้ายของโลก
ผู้ซึ่งได้รับการกลับใจจากชาวเลาตีเซียไปเป็นชาวฟีลาเดลเฟีย
เมื่อพวกเขาประสบกับสามข้อแรกของพระธรรมวิวรณ์บทที่หนึ่ง
ดังที่ยอห์นและความฝันของยาโคบเรื่องบันไดกับทูตสวรรค์ที่ขึ้นและลงได้แสดงไว้
ประสบการณ์นั้นเป็นเครื่องหมายเริ่มต้นแห่งการเปลี่ยนใจของยาโคบให้เป็นอิสราเอล คือชาวฟีลาเดลเฟีย
ตอนจบของเรื่องการเปลี่ยนใจของยาโคบคือเมื่อเขาปล้ำสู้กับพระคริสต์ที่เปนีเอล ดังนั้น
เรื่องสิทธิบัตรหัวปีของยาโคบจึงเริ่มต้นในสามข้อแรกของพระธรรมวิวรณ์บทที่หนึ่ง
เมื่อการเปิดผนึกคำเตือนสุดท้ายกำลังเกิดขึ้น และสิ้นสุดลงในเวลาของภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย
ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบาก

ชุดแห่งการเริ่มต้นและจุดจบทั้งสี่ชุดนี้ "บรรทัดซ้อนบรรทัด"

ล้วนเป็นพยานต่อข่าวสารแห่งการสำแดงของพระเยซูคริสต์ คำถามก็คือ ปุโรหิตที่โง่เขลาจะฟังหรือไม่ฟัง.

ความสุขมีแก่ผู้ที่อ่าน และแก่บรรดาผู้ที่ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้ และรักษาสิ่งทั้งหลายที่เขียนไว้ในนั้น
เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว วิวรณ์ 1:3

บรรดาปุโรหิตผู้มีปัญญาที่รับฟังสิ่งซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คริสตจักรทั้งหลาย ยอมรับฟังข่าวสารของเอลียาห์
มิลเลอร์คือเอลียาห์ และมีบางคนได้ยื่น แต่คนอื่น ๆ ปฏิเสธ.

"คนเป็นพัน ๆ ถูกนำไปรับเอาความจริงซึ่งวิลเลียม มิลเลอร์ประกาศไว้
และผู้รับใช้ของพระเจ้าก็ได้รับการทรงตั้งขึ้นด้วยจิตวิญญาณและฤทธิ์เดชของเอลียาห์
เพื่อประกาศข่าวสารนั้น เช่นเดียวกับยอห์น ผู้เป็นผู้เบิกทางของพระเยซู
บรรดาผู้ที่ประกาศข่าวสารอันเคร่งขรึมนี้รู้สึกว่าคุณถูกบังคับให้วางขวานไว้ที่โคนต้นไม้
และเรียกให้มนุษย์ทั้งหลายเกิดผลที่สมกับการกลับใจ
คำพยานของพวกเขามุ่งหมายที่จะปลุกเร้าและส่งผลอย่างทรงพลังต่อคริสตจักรทั้งหลาย
และสำแดงลักษณะอันแท้จริงของคริสตจักรเหล่านั้น

และเมื่อคำเตือนอันเคร่งขรึมให้หลีกเลี่ยงจากพระพิโรธที่จะมาถึงได้ถูกประกาศออกไป
หลายคนซึ่งอยู่ร่วมกับคริสตจักรทั้งหลายก็ได้รับข่าวสารแห่งการเยียวยา;
พวกเขาเห็นการถอยหลังฝ่ายจิตวิญญาณของตน
และด้วยน้ำตาอันขมขื่นแห่งการกลับใจและความทุกข์ระทมลึกซึ้งในจิตวิญญาณ
ก็ถ่อมตนลงต่อพระพิภคพระเจ้า และเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตเหนือพวกเขา
พวกเขาก็ช่วยกันเปล่งเสียงร้องว่า 'จงอย่าเกรงพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์;
เพราะว่าชั่วโมงแห่งการพิพากษาของพระองค์มาถึงแล้ว'" Early Writings, 233.

มิลเลอร์เป็นแบบจำลองทั้งของเอลียาห์และยอห์นผู้ให้บัพติศมา
เพราะยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้เตรียมทางสำหรับการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ และมิลเลอร์ได้เตรียมทางสำหรับพระคริสต์ที่จะเสด็จเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุดแห่งสถานนรมัสการในสวรรค์เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844
มาลาคีระบุถึงงานของยอห์นและมิลเลอร์โดยตรง

ดูเถิด เราจะส่งผู้สื่อสารของเราไป และเขาจะเตรียมทางไว้ข้างหน้าเรา;
และองค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งพวกเจ้าทั้งหลายแสวงหา นั้น จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยนับพลัน
คือผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา ผู้ซึ่งพวกเจ้าทั้งหลายปิดยัดในท่าน; ดูเถิด ท่านจะมา
พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้ แต่ผู้ใดเล่าจะทนอยู่ได้ในวันแห่งการเสด็จมาของท่าน?
และผู้ใดจะยืนหยัดได้เมื่อท่านทรงปรากฏ? เพราะท่านทรงเป็นดังไฟของผู้ถูกละ และดังสบู่ของช่างซักฟอก
และท่านจะประทับนั่งดังผู้ถูกล้างและผู้ชำระเงินให้บริสุทธิ์; และท่านจะชำระบุตรทั้งหลายของเลวี
และจะล้างเขาทั้งหลายดังทองคำและเงิน
เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะถวายเครื่องบูชาแต่พระยาห์เวห์ด้วยความชอบธรรม
แล้วเครื่องบูชาของยูด้าห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยแด่พระยาห์เวห์ ดังเช่นในกาลก่อน
และดังเช่นในปีเดือนแต่ก่อน และเราจะเข้ามาใกล้พวกเจ้าเพื่อพิพากษา;
และเราจะเป็นพยานโดยนับพลันเพื่อต่อสู้กับพวกหมอผี และต่อสู้กับพวกคนล่วงประเวณี
และต่อสู้กับพวกผู้สาบานเท็จ และต่อสู้กับบรรดาผู้ที่บีบบังคับลูกจ้างในค่าจ้างของเขา
ทั้งหญิงม่ายและลูกกำพร้า และผู้ที่ผลักไสคนต่างด้าวให้พ้นจากสิทธิของเขา และไม่ยำเกรงเรา
พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้ เพราะว่าเรา คือพระยาห์เวห์ เราไม่เปลี่ยนแปลง;
ฉะนั้นพวกเจ้าทั้งหลายผู้เป็นบุตรของยาโคบจึงไม่ถูกทำลายสิ้น มาลาคี 3:1-6.

ในฐานะ "ยามเฝ้า" สำหรับประวัติศาสตร์ของเขา
งานของมิลเลอร์เป็นภาพแทนของการวางรากฐานแห่งพระวิหาร งานของเขาในเบื้องต้นจะต้องเป็นภาพประกอบ
ของงานหนึ่งซึ่งเป็นภาพแทนของการทำพระวิหารให้สำเร็จสมบูรณ์
และงานสุดท้ายนั้นจำเป็นต้องมียามเฝ้าอีกคนหนึ่งเพื่อเป่าแตรให้มีเสียงที่แน่นอน
มิลเลอร์และข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งได้ประกาศการเปิดต้นของการพิพากษา
และยามเฝ้าผู้ซึ่งมิลเลอร์เป็นแบบอย่างในตอนปลายของแอ็ดเวนตีสม์จะประกาศการสิ้นสุดของการพิพากษา

ในพระธรรมมาลาคี องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาว่าจะทรงนำการพิพากษามา "ต่อสู้กับพวกหมอผี
และต่อสู้กับพวกคนล่วงประเวณี และต่อสู้กับพวกที่สาบานเท็จ และต่อสู้กับพวกที่ข่มเหงลูกจ้างในเรื่องค่าจ้าง
ข่มเหงหญิงม่าย และลูกกำพร้า และพวกที่บิดเบือนสิทธิของคนต่างด้าว และไม่ยำเกรงเรา" ผู้ที่ถูกระบุไว้ ณ
ที่นี้คือผู้ที่ "ไม่ยำเกรง" "พระเยโฮวาห์จอมโยธา" วิลเลียม มิลเลอร์ คือผู้สื่อสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง
ซึ่งเรียกมนุษย์ทั้งหลายให้ "ยำเกรงพระเจ้า" การปฏิเสธรากฐานทั้งหลายนั้นคือการปฏิเสธความยำเกรงพระเจ้า

เพราะว่า ดูเถิด วันนั้นกำลังมาถึง ซึ่งจะลุกไหม้ดวงตาอบ และบรรดาคนเย่อหยิ่งทั้งสิ้น เออ
และบรรดาผู้กระทำความชั่วทั้งสิ้น จะเป็นเหมือนตอซัง และวันนั้นที่กำลังมาจะเผาผลาญเขาทั้งหลายเสีย
พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัส ว่าจะไม่เหลือแก่เขาทั้งหลายหรือกิ่งเลย

แต่สำหรับท่านทั้งหลายผู้ยำเกรงนามของเรา
ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมจะขึ้นพร้อมด้วยการรักษาอยู่ที่ปีกของมัน
และท่านทั้งหลายจะออกไปและเติบโตใหญ่ขึ้นเหมือนลูกโคที่ออกจากคอก
และท่านทั้งหลายจะเหยียบย่ำคนอธรรม เพราะเขาทั้งหลายจะเป็นซีเฝ้าอยู่ที่ใต้ฝ่าเท้าของท่านทั้งหลาย
ในวันที่เรากระทำการนี้ พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัส จงระลึกถึงธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสผู้รับใช้ของเรา
ซึ่งเราได้บัญชาแก่เขาที่โฮเรบสำหรับชนอิสราเอลทั้งปวง พร้อมด้วยกฎเกณฑ์และคำพิพากษา ดูเถิด
เราจะส่งเอลียาห์ผู้พยากรณ์มายังท่าน ก่อนวันที่ยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวของพระยาห์เวห์จะมาถึง
และเขาจะหั่นใจของบิดาทั้งหลายให้กลับมาหาบุตร และใจของบุตรให้กลับมาหาบิดาทั้งหลาย
เกรงว่าเราจะมาและตีแผ่นดินโลกด้วยคำสาปแช่ง มาลาคี 4:1-6

- จุดเริ่มต้นของพระคัมภีร์ (ปฐมกาล) และจุดสิ้นสุดของพระคัมภีร์ (วิวรณ์)
- จุดเริ่มต้นของพันธสัญญาเดิม (ปฐมกาล) และบททอวาสนของพันธสัญญาเดิม (มาลาคี)
- จุดเริ่มต้นของพันธสัญญาใหม่ (มัทธิว) และจุดสิ้นสุดของพันธสัญญาใหม่ (อีกครั้งหนึ่งคือ วิวรณ์)
- การเริ่มต้นแห่งคำพยากรณ์ของยอห์น (พระกิตติคุณยอห์น) และบททอวาสนแห่งคำพยากรณ์ของยอห์น (อีกครั้งหนึ่งคือพระธรรมวิวรณ์)
- ตอนต้นของมาลาคีและตอนท้ายของมาลาคี
- จุดเริ่มต้นของพระกิตติคุณตามคำบอกเล่าของมัทธิว และบททอวาสนของพระกิตติคุณตามคำบอกเล่าของมัทธิว
- ตอนต้นของข่าวประเสริฐของยอห์น และตอนจบของข่าวประเสริฐของยอห์น
- จุดเริ่มต้นของพระกิตติคุณทั้งสี่ และจุดจบของพระกิตติคุณทั้งสี่

เมื่อเราตัดจุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุดเชิงพยากรณ์ที่ถูกอ้างถึงมากกว่าหนึ่งครั้งออกไป
จะเหลือเส้นคำพยากรณ์แปดเส้นที่ต้องนำมารวมกันและวางไว้บนพระธรรมวิวรณ์สามข้อแรก
แล้วจุดจบของปฐมกาลเล่าจะเป็นอย่างไร?

ปฐมกาลบทที่ห้าสิบสิ้นสุดลงด้วยการสิ้นชีวิตของโยเซฟ.

โยเซฟสิ้นชีวิตเมื่อมีอายุได้หนึ่งร้อยสิบปี และเขาทั้งหลายได้อาบน้ำศพของท่านไว้
แล้วเขาจึงถูกบรรจุไว้ในหีบศพในแผ่นดินอียิปต์ ปฐมกาล 50:26

บทที่สี่สิบแปดระบุถึงการสิ้นชีวิตของยาโคบ การที่การสิ้นชีวิตของยาโคบถูกกล่าวถึงก่อนในบทที่สี่สิบแปด
และนำไปสู่การสิ้นชีวิตของโยเซฟในข้อปิดท้ายของบทที่ห้าสิบ
ประทับตราลายพระหัตถ์แห่งอัลฟาและโอเมกาไว้บนสามบทสุดท้ายของปฐมกาล
ในฐานะบททอวาสนของหนังสือปฐมกาล

ความตายทั้งสองนั้นถูกใช้เป็นสัญลักษณ์แห่งการเริ่มต้นและการสิ้นสุดของการเป็นเชลยของอิสราเอลในอียิปต์
ในตอนต้น ร่างของยาโคบถูกนำกลับไปฝังไว้กับบรรพบุรุษของเขา และเมื่อโมเสสออกจากอียิปต์
เขาก็นำร่างของโยเซฟไปเพื่อฝังไว้ ณ ที่ฝังศพของบรรพบุรุษของเขา

โมเสสจึงนำกระดูกของโยเซฟติดตัวไปด้วย
เพราะโยเซฟได้ให้ลูกหลานอิสราเอลปฏิญาณไว้ว่าอย่างหนักแน่นว่า
“พระเจ้าจะเสด็จมาเยี่ยมเยียนพวกท่านอย่างแน่นอน
และท่านทั้งหลายจงนำกระดูกของข้าพเจ้าขึ้นไปจากที่นี่พร้อมกับพวกท่าน” อพยพ 13:19

ตอนจบของพระธรรมปฐมกาลอยู่ในสามบทสุดท้าย ในบทที่สี่สิบแปด ยาโคบ (อิสราเอล) กล่าวคำอวยพรเหนือบุตรชายทั้งสิบสองของตน ซึ่งถูกระบุไว้อย่างชัดเจนโดยตรงว่าเป็นคำพยากรณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นแก่สิบสองเผ่าใน "วาระสุดท้าย" แห่งการพิพากษาใต้สวน

ยาโคบจึงเรียกบุตรทั้งหลายของตนมาและกล่าวว่า จงมาชุมนุมพร้อมกัน เพื่อข้าพเจ้าจะบอกแก่เจ้าทั้งหลายถึงสิ่งที่จะบังเกิดแก่เจ้าในวาระสุดท้าย จงมาชุมนุมพร้อมกัน และจงฟังเถิด บุตรทั้งหลายของยาโคบ และจงเสีหุฟังอิสราเอลผู้เป็นบิดาของเจ้า ปฐมกาล 49:1, 2

ใน "วาระสุดท้าย" แห่งการพิพากษาใต้สวน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาว่าจะทรงรวบรวมบุตรชายทั้งสิบสองของพระองค์ ผู้ซึ่งในพระธรรมวิวรณ์ได้ถูกพรรณนาไว้ว่าเป็นหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน เหล่านี้คือผู้ที่ยอห์นกล่าวถึงในพระธรรมวิวรณ์ พวกเขาถูกรวบรวมโดยเสียงเรียกจากยาโคบ เป็นเสียงเรียกจากประวัติศาสตร์แรกเริ่มของพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้รับคำบอกให้ "ฟัง" และ "เสีหุฟัง" ในวาระสุดท้าย ผู้ที่มีบุตรชายของยาโคบเป็นแบบอย่างนั้น "ฟัง" ข่าวสารหนึ่ง และ "เสีหุฟัง" หรือดังที่ยอห์นกล่าวว่า "ถือรักษา" สิ่งทั้งปวงที่เขียนไว้ในนั้น นี่เป็นเสียงเรียกจากบิดาถึงบุตรทั้งหลาย นี่คือข่าวสารของเอลียาห์ ผู้ที่ถูกเรียกนั้นถูกเรียกว่า "บุตร[ทั้งหลาย]ของยาโคบ" และต้อง "เสีหุฟังอิสราเอล" ผู้เป็นบิดาของตนด้วย

เอซาวและยาโคบในพระธรรมมาลาคีเป็นตัวแทนของหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาและหญิงพรหมจารีที่เขลา การทรงเรียกนั้นมาจากบิดาของพวกเขาคือยาโคบและบิดาของพวกเขาคืออิสราเอล ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเมื่อการทรงเรียกครั้งสุดท้ายมาถึง ทุกคนล้วนเป็นลาโอดีเซียแอ็ดเวนติสต์ และทางเลือกก็ถูกวางไว้ในมือของพวกเขาเองว่าจะเป็นผู้สืบทอดของยาโคบผู้ส่อลวง หรือของอิสราเอลผู้มีชัย สิ่งที่เปิดโอกาสให้พวกเขาตัดสินใจเลือกได้คือคุณภาพแห่งการทรงสร้างที่อยู่ภายในข่าวสารนั้น หากข่าวสารถูกอ่าน ได้ยิน และรักษาไว้แล้ว โดยผ่านคุณภาพแห่งการทรงสร้างเดียวกันนั้นซึ่งได้นำสรรพสิ่งทั้งปวงให้บังเกิดขึ้น พวกเขาจะถูกเปลี่ยนให้เป็นผู้สืบทอดของอิสราเอล แต่การปฏิเสธที่จะฟัง ย่อมเป็นการคงอยู่ในประสบการณ์ของยาโคบ ผู้ส่อลวง.

คำเรียกให้มาชุมนุมโดยยาโคบ ซึ่งเป็นคำเรียกให้มาชุมนุมของข่าวสารที่ถูกเปิดเผยในพระธรรมวิวรณ์ด้วยนั้น เป็นสัญลักษณ์สำคัญที่ต้องเข้าใจ "เจ็ดเท่า" ในเลวินิตี บทที่ยี่สิบหก สอนว่า จะไม่มีการรวบรวมให้มาชุมนุมเลย เว้นแต่จะมีการกระจัดกระจายมาก่อนแล้ว หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้นคือบรรดาผู้ที่ถูกกระจัดกระจายไปก่อนหน้าการทรงเรียก ความจริงข้อนี้ถูกระบุไว้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าในพระคัมภีร์

จงฟังพระวจนะของพระยาห์เวห์ โอ บรรดาประชาชาติทั้งหลาย และจงประกาศสิ่งนี้ในหมู่เกาะที่อยู่ไกลออกไป และจงกล่าวว่า พระองค์ผู้ทรงทำให้อิสราเอลกระจัดกระจาย จะทรงรวบรวมเขาไว้ และจะทรงเฝ้ารักษาเขาไว้ ดังเช่นผู้เลี้ยงแกะเฝ้ารักษาฝูงแกะของตน เยเรมีย์ 31:10

พันธสัญญาซึ่งได้รับการต่ออายุขึ้นกับคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น รวมถึงพระสัญญาที่ว่าพระเจ้าจะทรงจารึกพระราชบัญญัติของพระองค์ไว้บนใจของเขา แต่บรรดาผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำพระราชกิจแห่งการทรงสร้างนี้แก่เขานั้น ได้ถูกกระจัดกระจายไปก่อนแล้ว

พระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ฟีน้องของเจ้า คือฟีน้องของเจ้าเอง บรรดาญาติวงศ์ของเจ้า และวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นทั้งหมดนั้น คือคนเหล่านั้นที่ชาวกรุงเยรูซาเล็มได้กล่าวแก่เขาว่า ‘จงอยู่ให้ไกลจากพระยาห์เวห์เกิด แผ่นดินนี้ทรงประทานแก่พวกเราไว้เป็นกรรมสิทธิ์’ เพราะฉะนั้น จงกล่าวว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า แม้ว่าเราได้ขับไล่พวกเขาไปไกลท่ามกลางบรรดาประชาชาติ และแม้ว่าเราได้กระจัดกระจายพวกเขาไปในหมู่ประเทศต่าง ๆ ถึงกระนั้น เราก็จะเป็นดังสถานนมัสการอันเล็กน้อยแก่พวกเขาในประเทศทั้งหลายที่พวกเขาจะไปถึงนั้น’ เพราะฉะนั้น จงกล่าวว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า เราจะรวบรวมพวกเขาจากท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย และจะชุมนุมพวกเขาออกจากประเทศทั้งหลายซึ่งพวกเขาได้กระจัดกระจายไปอยู่นั้น และเราจะมอบแผ่นดินอิสราเอลให้แก่พวกเขา’ และพวกเขาจะมาถึงที่นั่น และจะกำจัดบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของแผ่นดินนั้น และบรรดาสิ่งพึงรังเกียจทั้งสิ้นของแผ่นดินนั้นออกไปจากที่นั่น และเราจะให้พวกเขามีใจเดียว และเราจะใส่วิญญาณใหม่ไว้ภายในพวกเขา และเราจะนำใจหินออกไปจากเนื้อหนังของพวกเขา และจะให้ใจเนื้อแก่พวกเขา” เอเสเคียล 11:14-19

ยังมีสิ่งที่จะต้องกล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับการรวบรวมคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันในความสัมพันธ์กับการ “กระจัดกระจาย” แต่ก่อนอื่น เราจำเป็นต้องรวบรวมข้อพิจารณาเกี่ยวกับลายพระหัตถ์ของอัลฟาและโอเมกาใน บรรดาข้ออ้างอิงทั้งเก้าประการนี้ที่เรากำลังพิจารณาอยู่

มีคนอยู่สองจำพวกที่ถูกนำเสนอไว้ในสามบทสุดท้ายของพระธรรมปฐมกาล คือ จำพวกกบฏและจำพวกคนมีปัญญา คนทั้งสองจำพวกต่างได้ยื่นพระสุรเสียงที่ตรัสว่า “นี่แหละเป็นทาง จงดำเนินในทางนี้” แต่มีอยู่จำพวกหนึ่งที่ปฏิเสธไม่ยอมฟังเสียงแตรและไม่ยอมดำเนินในมรรคาโบราณ จำพวกกบฏในปฐมกาลบทที่สี่สิบแปดถึงห้าสิบ เป็นภาพแทนโดยเผ่าที่สิบสาม

ในปฐมกาลแห่งอิสราเอลโบราณ มีสิบสามเผ่า และในปฐมกาลแห่งอิสราเอลสมัยใหม่ มีสาวกสิบสามคน สาวกคนหนึ่งซึ่งถูกแยกให้ต่างจากสาวกอีกสิบสองคน (ดังที่เอเฟราอิมถูกแยกให้ต่างจากเผ่าอื่น ๆ) ทั้งสองล้วนเป็นสัญลักษณ์แห่งการกบฏ ชิสเตอร์ไวท์กล่าวโดยตรงว่ายูดาสเป็นหญิงพรหมจารีเขลา

“มีข้าวละมานปะปนอยู่ท่ามกลางข้าวสาวกสี่เสมอมาและจะมีอยู่ตลอดไป มีหญิงพรหมจารีโง่เขลาอยู่ร่วมกับหญิงพรหมจารีมีปัญญา มีผู้ที่ไม่มีน้ำมันในภาชนะพร้อมกับตะเกียงของตนด้วย ในคริสต์จักรที่พระคริสต์ทรงสถาปนาขึ้นบนแผ่นดินโลกนั้น มียูดาสผู้โลภอยู่คนหนึ่ง และจะมียูดาสอยู่ในคริสต์จักรตลอดทุกช่วงแห่งประวัติศาสตร์ของนาง” Signs of the Times, October 23, 1879.

ยูดาส อิสคาริโอทเป็นหญิงพรหมจารีโง่เขลา; เขาเป็นข้าวละมาน และหากเป็นหญิงพรหมจารีโง่เขลา ก็ยอมเป็นชาวเลาตีเซียด้วย.

“สภาพของคริสต์จักรซึ่งเป็นตัวแทนโดยหญิงพรหมจารีโง่เขลา ก็ถูกกล่าวถึงด้วยว่าเป็นสภาพของชาวเลาตีเซียด้วย” Review and Herald, August 19, 1890.

บุตรชายทั้งสองของโยเซฟต่างก็ได้รับพระพรจากยาโคบในปฐมกาลบทที่สี่สิบแปด และนับแต่นั้นเป็นต้นมาพวกเขาจึงถูกเรียกว่า “เผ่าครึ่ง” จะเป็นเผ่าครึ่งหรือไม่ก็ตาม พวกเขาก็ยังคงเป็นเผ่าอยู่ดี ยูดาส อิสคาริโอทถูกแทนที่โดยมัทธีอัสเพื่อเติมเต็มตำแหน่งที่สิบสองซึ่งเดิมเป็นของยูดาส อิสคาริโอท ยูดาสเป็นสาวก และในความหมายนี้—เมื่อสิ้นสุดอิสราเอลโบราณจึงมีสาวกสิบสามคน

เช่นเดียวกับที่ในตอนต้นนั้นมิสลิปสามเฝ้า.

เอฟราอิมบุตรของโยเซฟ (เฝ้าที่ลิปสาม) ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของการกบฏ เมื่อลิปเฝ้าทางเหนือพร้อมใจกันสนับสนุนเยโรโบอัมและแบ่งราชอาณาจักรออกเป็นลิปเฝ้าทางเหนือและสองเฝ้าทางใต้ เหตุใดข้าพเจ้าจึงระบุว่าเอฟราอิมบุตรของโยเซฟเป็นสัญลักษณ์ของการกบฏแทนที่จะเป็นพี่ชายของเขาคือมนัสเสห์?

การกบฏที่เกี่ยวข้องกับเอฟราอิมเริ่มต้นขึ้นในบทยี่สิบแปด ก่อนที่ยาโคบจะอวยพรบุตรชายทั้งสิบสองของตนในบทยี่สิบแปดยาโคบอวยพรบุตรทั้งสองของโยเซฟก่อน เพราะมนัสเสห์เป็นบุตรหัวปี

โยเซฟจึงคาดหมายว่าพรแรกสำหรับบุตรของตนควรตกแก่ มนัสเสห์

และโยเซฟก็กบฏต่อการที่ยาโคบเลือกเอฟราอิม

จุดเริ่มต้นของเอฟราอิมในฐานะตัวแทนของผู้ทรงเลือกสรรของพระเจ้านั้นมีพยานหลักฐานแห่งการกบฏ

และจุดสิ้นสุดของเอฟราอิมคือการกระจัดกระจาย "เจ็ดเท่า" ตามเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ตั้งแต่ปี 723

ก่อนคริสตกาลเรื่อยมาจนถึงปี 1798 ในปี 723 ก่อนคริสตกาล ลิปเฝ้าทางเหนือ อาณาจักรของเอฟราอิม (ซึ่งเป็นที่รู้จักอีกนามหนึ่งว่าอิสราเอล)

ได้รับบาดเจ็บแผลฉกรรจ์ในฐานะอาณาจักรหนึ่งแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ บาดแผลฉกรรจ์นั้นได้เริ่มต้นคำพยากรณ์ด้านเวลาประการหนึ่งซึ่งสิ้นสุดลงพร้อมกับที่อำนาจสันตะปาปาและอาณาจักรของมันได้รับบาดเจ็บแผลฉกรรจ์ในปี 1798 บาดแผลฉกรรจ์ของอำนาจสันตะปาปาในปี 1798

เป็นแบบอย่างของการล่มสลายครั้งสุดท้ายของบาบิโลน เมื่อกษัตริย์ฝ่ายเหนือจะ "มาถึงวาระสุดท้ายของตน และจะไม่มีผู้ใดช่วยเขาได้" ในดาเนียล บทที่ยี่สิบเอ็ด ข้อสี่สิบห้า การกบฏและการล่มสลายของบาบิโลนในยุคสุดท้ายได้ถูกทำให้เห็นเป็นแบบอย่างโดยการกบฏและการล่มสลายของอำนาจสันตะปาปาในปี 1798

ซึ่งในทางกลับกันก็ได้ถูกทำให้เห็นเป็นแบบอย่างโดยการกบฏและการล่มสลายของอาณาจักรเอฟราอิม (อิสราเอล) ในปี 723 ก่อนคริสตกาล

ซึ่งได้ถูกทำให้เห็นเป็นแบบอย่างโดยการกบฏของโยเซฟต่อการดลใจเชิงพยากรณ์ของบิดาของตน ดังที่ระบุไว้ในตอนท้ายของปฐมกาล

การกบฏซึ่งเอฟราอิมเป็นสัญลักษณ์นั้น เริ่มต้นจากการกบฏของบิดาของเขา (โยเซฟ) ต่อบิดาของตนเอง (ยาโคบ) ในที่สุดสิ่งนี้นำไปสู่การกบฏของลิปเฝ้าทางเหนือ ซึ่งนำไปสู่ "การกระจัดกระจายที่ถูกแทนไว้" ว่าเป็น "เจ็ดเวลา" ในเลวีนิติ บทที่ 26 ช่วงเวลาที่อาณาจักรฝ่ายเหนือถูกกระจัดกระจายนั้นถูกแบ่งออกเป็นสองช่วง ช่วงหนึ่งสิ้นสุดลงในปี 538 และช่วงถัดไปสิ้นสุดลงในปี 1798

และทั้งหมดล้วนชี้ไปยังข่าวสารที่ถูกแกะตราออกไม่นานก่อนเวลาทดลองใจจะปิดลงในพระธรรมวิวรณ์

ข่าวสารนั้นชี้ชัดถึงการล่มสลายครั้งสุดท้ายของบาบิโลน

ที่หลักหมายแต่ละแห่งในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของเอฟราอิมนั้น การกบฏถูกทำเครื่องหมายไว้

เช่นเดียวกับการกบฏของสาวกคนที่ลิปสาม คือยูดาส อิสคาริโอท

นี่คือพยานสองประการที่ระบุว่าเลขลิปสามเป็นสัญลักษณ์ของการกบฏ

แต่ไม่มีผู้ใดจะสามารถมองเห็นความจริงอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ได้

หากเขามีได้ยืนอยู่บนรากฐานของแอ็ดเวนตีสม์ซึ่งได้ถูกก่อสร้างขึ้นบนความจริงประการแรกที่มีลเลอร์ค้นพบ

และความจริงประการแรกที่แอ็ดเวนตีสม์ได้ละทิ้งไป

บทอวสานของพระธรรมปฐมกาลสอดคล้องกับแนวความคิดทั้งปวงอื่น ๆ ที่เราได้พิจารณามาแล้ว โดยสรุปคือ:

ในปฐมกาล พระตรีเอกภาพแห่งสวรรค์ คือพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

ทรงเป็นพยานต่อการทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกซึ่งสำเร็จโดยพระบุตร ผู้ทรงเป็นพระวจนะด้วย

พระวจนะได้ทรงเป็นช่องทางแห่งการสื่อสารจากพระบิดามาถึงมนุษยชาติ

และพระวจนะทรงเป็นหนทางเดียวที่มนุษยชาติจะสื่อสารกับพระบิดาได้

บรรดาผู้ที่ได้รับการทรงถือว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยข่าวสารที่ได้ถูกถ่ายทอดนั้น ดำเนินอยู่ในหนทางซึ่งเป็นภาพแทนของความสว่างที่เพิ่มพูนขึ้นเสมอ แต่ความสว่างนั้นเองกลับทำให้หนทางของคนอธรรมมืดมนลงตามส่วน ความสว่างแยกออกจากความมืด ฤทธานุภาพแห่งการทรงสร้างซึ่งได้ทรงบัญชาให้มีความสว่างในปฐมกาล ก่อให้เกิดผลเช่นเดียวกันต่อมนุษยชาติในวาระสุดท้าย ดังที่ความสว่างได้กระทำไว้ในปฐมกาล จนจำพวกที่ปฏิเสธไม่ยอมฟังพระสุรเสียงที่อยู่เบื้องหลัง และด้วยเหตุนี้จึงเลือกที่จะดำเนินในหนทางที่มืดมิด "สะดุด" ที่พระวณะของพระองค์ เพราะพวกเขาสะดุดกับศิลาแรก ศิลาเก่าซึ่งได้รับการพิสูจน์แล้ว พระสุรเสียงนั้นคือ Alpha and Omega และเมื่อบรรดาผู้ชอบธรรมได้ยื่นถ้อยคำเหล่านั้นและน้ำใจของตนเข้าหาถ้อยคำเหล่านั้น พวกเขาก็รักษาถ้อยคำเหล่านั้นไว้ท่ามกลางใจของตน เพราะ Alpha and Omega ทรงเห็นใจของพวกเขาไปสู่บรรพบุรุษทั้งหลาย (อดีต) และใจของบรรพบุรุษทั้งหลายก็เข้าไปยังวาระสุดท้าย

หนทางของคนชอบธรรมนั้นเที่ยงตรง พระองค์ผู้ทรงเที่ยงธรรมยิ่ง ทรงซึ่งทางของคนชอบธรรม เออ ข้าแต่พระยาห์เวห์ ในวิถีแห่งการพิพากษาของพระองค์ พวกข้าพระองค์ได้รอคอยพระองค์ ความปรารถนาแห่งจิตวิญญาณของพวกข้าพระองค์มุ่งไปสู่นามของพระองค์ และสู่การระลึกถึงพระองค์ ด้วยจิตวิญญาณของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้ปรารถนาพระองค์ในยามค่ำคืน เออ ด้วยจิตของข้าพระองค์ภายในตัวข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะแสวงหาพระองค์แต่เช้าตรู่ เพราะเมื่อการพิพากษาของพระองค์อยู่ในแผ่นดินโลก บรรดาชาวโลกจะเรียนรู้ความชอบธรรม อีสยาห์ 26:7-9

พระเจ้าทรงซึ่งนำหน้า หรือทรงพิพากษา บรรดาผู้ที่ดำเนินอยู่ในวิถีแห่งคนชอบธรรม และพระองค์ทรงกระทำเช่นนี้ใน "วาระสุดท้าย" เมื่อการพิพากษาของพระองค์อยู่ในแผ่นดิน คนชอบธรรมคือผู้ที่ได้รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า อันเป็นการสำเร็จตามช่วงเวลาแห่งการเนินเข้าในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ความปรารถนาของบรรดาผู้ที่ดำเนินอยู่ในวิถีแห่งความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้น คือการเข้าใจพระนามของพระเจ้า คือพระลักษณะของพระองค์ ให้มากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ บรรดาผู้ที่ได้รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน คือผู้ที่ประกาศข่าวสารคำเตือนสุดท้าย เพราะพวกเขาคือผู้ที่ประกาศเสียงร้องยามเที่ยงคืน ซึ่งแน่นอนว่าเป็นข่าวสารภายในประการแรกของวิวรณ์บทที่สิบแปด อันมีข่าวสารภายนอกประการที่สองติดตามมา

ภายหลังสิ่งเหล่านี้ ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีอำนาจยิ่งใหญ่ และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน และท่านร้องประกาศด้วยเสียงอันเข้มแข็งว่า "บาบิโลนอันยิ่งใหญ่ล่มสลายแล้ว ล่มสลายแล้ว และได้กลายเป็นที่สิ่งสกปรกของพวกผี และเป็นทีคุมขังของวิญญาณโสโครกทุกชนิด และเป็นกรงของนกทุกชนิดที่โสโครกและน่ารัง เพราะวาระบรรดาประชาชาติทั้งปวง ได้ดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธจากการล่วงประเวณีของนาง และบรรดาภคินีแห่งแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีกับนาง และบรรดาพ่อค้าแห่งแผ่นดินโลกก็มั่งคั่งขึ้นด้วยความฟุ่มเฟือยอันอุดมของนาง" แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งจากสวรรค์กล่าวว่า "ชนชาติของเราเอ๋ย จงออกมาจากนาง เพื่อว่าท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในบาปของนาง และเพื่อว่าท่านทั้งหลายจะไม่รับภัยพิบัติของนาง" วิวรณ์ 18:1-4

เมื่อทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดได้เสด็จลงมาในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสได้ปฏิเสธคำเรียกครั้งสุดท้ายของตนที่จะกลับไปสูหนทางเดิมทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้ คริสตจักรนั้นจึงเลิกเป็นเขาแห่งโปรเตสแตนต์ที่แท้จริงในสหรัฐอเมริกา ณ จุดนั้น

กระบวนการแห่งการทดสอบได้เริ่มขึ้นสำหรับบรรดาผู้ที่เลือกจะรับข่าวสารแห่งเสียงอันทรงพลังนั้นและกินมัน
ดังที่ยอห์นเป็นแบบอย่างไว้ เมื่อทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบได้เสด็จลงมา ณ
การเริ่มต้นของแอ็ดเวนติสม์ในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840
ชาติฝ่ายวิญญาณซึ่งได้รับผ้าคลุมแห่งโปรเตสแตนต์ที่แท้จริงเมื่อข่าวสารของทูตสวรรค์องค์แรกถูกปฏิเสธนั้นก็ได้อำเนินตามรอยเท้าของโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ ณ การเริ่มต้นของแอ็ดเวนติสม์.

เขาแห่งโปรเตสแตนต์ที่แท้จริงจึงได้ถูกมอบแก่บรรดาผู้ที่ยอมรับข่าวสารในหนังสือเล่มน้อยซึ่งอยู่ในมือของทูต
สวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบ กระบวนการทดสอบในช่วงเริ่มต้นของแอ็ดเวนติสม์ตั้งแต่ปี 1840 ถึง 1844
เป็นภาพแทนของกระบวนการทดสอบในช่วงปลายของแอ็ดเวนติสม์ตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001
จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา ภายในประวัติศาสตร์ช่วงแรกระหว่างปี 1840 ถึง 1844
และกระบวนการทดสอบที่เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 นั้น
ได้หมายถึงการเปลี่ยนผ่านทางยุคการทรงจัดเตรียม จากกลุ่มผู้เชื่อเดิมซึ่งถือครองเสื้อคลุมแห่งโปรเตสแตนต์
ไปสู่กลุ่มผู้เชื่อใหม่ซึ่งรับเอาเสื้อคลุมแห่งโปรเตสแตนต์ที่แท้จริง.

สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าสำหรับการพิจารณาของเราเกี่ยวกับเส้นทางของผู้ที่ได้รับการชำระให้ชอบธรรมก็คือ
ภายในประวัติศาสตร์นั้นมีความผิดหวังประการหนึ่ง ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของช่วงเวลาการล่าช้า
ในช่วงเวลานั้นบรรดาผู้เชื่อสัตย์เฝ้าคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน
และช่วงเวลานั้นสิ้นสุดลงด้วยการเปิดผนึกข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน กระบวนการทดสอบนั้นในช่วงเริ่ม
ต้นของลัทธิแอ็ดเวนติสสิ้นสุดลงเมื่อข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนยุติลงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844
กระบวนการทดสอบในวาระสุดท้ายสิ้นสุดลงสำหรับผู้ที่ยอห์นเป็นตัวแทน ณ

กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา

ข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนในวาระสุดท้ายจะสิ้นสุดลงเช่นเดียวกับในตอนต้น

และในช่วงเริ่มต้นของลัทธิแอ็ดเวนติส

ข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนได้ถูกเปิดผนึกก่อนการสิ้นสุดของกระบวนการทดสอบ

ข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนในตอนต้นบัดนี้กำลังถูกเปิดผนึกอีกครั้งในวาระสุดท้าย

หญิงพรหมจารีที่มีปัญญาผู้ทรงทำให้ชอบธรรมแล้วเข้าสู่พันธสัญญากับพระเจ้า

เมื่อหญิงพรหมจารีโง่เขลาผู้ชั่วร้ายเข้าสู่พันธสัญญาแห่งความตาย

พระองค์ตรัสแก่พวกเขาว่า "นี่คือการหยุดพัก ซึ่งด้วยสิ่งนี้ท่านทั้งหลายอาจให้ผู้เหน็ดเหนื่อยได้พัก
และนี่คือความสดชื่น" แต่เขาทั้งหลายไม่ยอมฟัง แต่พระวจนะของพระยาห์เวห์มีแก่พวกเขาเป็น
"ข้อบัญญัติซ้อนข้อบัญญัติ ข้อบัญญัติซ้อนข้อบัญญัติ บรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด ตรงนั้นนิด
ตรงนั้นหน่อย" เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เดินไป และภายหลังล้มลง และแตกหัก และติดบ่วง และถูกจับไป
ฉะนั้น จงฟังพระวจนะของพระยาห์เวห์เกิด โอ คนมักเยาะเย้ย ผู้ปกครองชนชาตินี้ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม
เพราะท่านทั้งหลายได้กล่าวว่า "เราได้ทำพันธสัญญากับความตาย และเรามีข้อตกลงกับแดนคนตาย
เมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นผ่านเข้ามา มันจะไม่มาถึงเรา เพราะเราได้ทำให้ความเท็จเป็นที่ลี้ภัยของเรา
และเราได้ซ่อนตัวของเราไว้ภายใต้ความมูสา" เพราะฉะนั้น พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ว่า "ดูเถิด
เราวางศิลาก้อนหนึ่งไว้ในศิโยนเป็นรากฐาน เป็นศิลาที่ผ่านการทดสอบแล้ว เป็นศิลามุมเอกอันล้ำค่า
เป็นรากฐานอันมั่นคง ผู้ใดที่เชื่อจะไม่ริบร้อน" อิสยาห์ 28:12-16

ผู้ที่ได้รับการชำระให้ชอบธรรมนำข่าวสารอันศักดิ์สิทธิ์แห่งเสียงร้องเที่ยงคืนไปยังคริสตจักร

และภายหลังจากนั้นพวกเขาประกาศข่าวสารแห่งเสียงที่สอง

ขณะที่พวกเขาเรียกมนุษยชาติให้ออกจากบาปโลน

“ฉะนั้น ในงานสุดท้ายเพื่อการเตือนโลกนั้น มีการประกาศสองคำร้องเรียกอันแตกต่างกันแก่คริสตจักรทั้งหลาย ชาวของทูตสวรรค์องค์ที่สองคือ ‘บาบิโลนมหานครนั้นล้มแล้ว ล้มแล้ว’ เพราะนางได้กระทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งความพิโรธในการล่วงประเวณีของนาง’ และในเสียงร้องอันดังของชาวทูตสวรรค์องค์ที่สาม ก็ได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์ตรัสว่า ‘ชนชาติของเราเอ๋ย จงออกมาจากนครนั้น เพื่อเจ้าทั้งหลายจะไม่มีส่วนในบาปของนาง และเพื่อเจ้าทั้งหลายจะไม่รับภัยพิบัติของนาง เพราะว่าบาปของนางกองขึ้นถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงความชั่วช้าของนาง” Review and Herald, December 6, 1892.

บรรดาผู้ที่ออกมาจากบาบิโลนและเข้าร่วมกับผู้ติดตามอยู่ในทางของผู้ชอบธรรม ย่อมได้รับการรับเข้าในฝูงแกะโดยทางน้ำแห่งบัพติศมา ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงแทนโดยพระนามของตรีภาคแห่งสวรรค์ ผู้ที่ได้รับการทรงชำระให้ชอบธรรม ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่กำลังรับฟังข่าวสารซึ่งได้มอบแก่ยอห์นบนเกาะปีทมอสในเวลานี้ หรือผู้ที่ภายหลังถูกเรียกให้ออกมาจากบาบิโลน ล้วนได้รับการทรงชำระให้ชอบธรรมโดยการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ การประสานกันระหว่างความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์กับความเป็นมนุษย์ของมนุษย์นั้น ได้สำเร็จลง ดังที่ได้ทรงตั้งไว้เป็นแบบอย่างเมื่อพระคริสต์ทรงรับเอาธรรมชาติมนุษย์ไว้กับพระองค์ หนึ่งในแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น ได้ถูกแทนไว้โดยพยานสองฝ่าย คือบุตรชายสิบสองคนของยาโคบและสาวกสิบสองคน คนอธรรมถูกแทนไว้โดยเผ่าที่สิบสามและสาวกคนที่สิบสาม “สิบสาม” ทั้งสองในภาพเปรียบแต่ละอย่างนั้นต่างก็ได้รับการทรงเรียกให้เป็นบุตรโอรสแต่พระเจ้า และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการทรงเรียกนั้นย่อมถูกแทนไว้โดยเอชวา ส่วนยาโคบน้องชายของเขาแทนผู้ที่ยอมรับการทรงเรียก เอชวาและยาโคบทั้งสองต่างก็เป็นภาพแทนของเซเวนต์เดย์แอดเวนติสชาวเลาตีเซียในวาระสุดท้ายของโลก คนชั้นหนึ่งยอมรับข่าวสารอันบริสุทธิ์ซึ่งถ่ายทอดผ่านงานเขียนของผู้เผยพระวจนะ และถูกเปลี่ยนให้เป็นอิสราเอล ขณะที่เอชวายังคงรักษาชื่อของตนไว้

แน่นอนว่ายังมีสิ่งอื่นอีกมากในเค้าบรรทัดนี้ว่าด้วยอัลฟาและโอเมกา เพราะนี่เป็นเพียงการสรุปโดยย่อของการเริ่มต้นและการสิ้นสุดทั้งหลายในพระวาระของพระเจ้าเท่านั้น

ประวัติศาสตร์เก้าสาย

ซึ่งเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ตั้งแต่การทรงสร้างจนถึงการเสด็จมาครั้งที่สอง ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ทั้งเก้าสายนี้ว่าด้วยจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด และล้วนเชื่อมโยงโดยตรงกับพระธรรมวิวรณ์บทที่หนึ่งสามข้อแรก ข้อพระคัมภีร์ทั้งสามข้อนั้นระบุว่า การสำแดงของพระเยซูคริสต์ในพระธรรมวิวรณ์ ซึ่งถูกเปิดเผยก่อนหน้านานก่อนที่เวลาทดลองจะสิ้นสุดลง เป็นการสำแดงแห่งอุทยานภาพในการทรงสร้างของพระเจ้า มีอำนาจอันใดเล่าที่จะสามารถประกอบสร้างพยานหลักฐานอันซับซ้อนซึ่งถักทอสอดประสานกันเช่นนี้ขึ้นจากพยานหลากหลายคน ผู้ซึ่งได้ให้คำพยานของตนตั้งแต่สมัยของโมเสสจนถึงสมัยของยอห์นผู้ได้รับการสำแดงนั้น?

จงถอดรองเท้าของเจ้าออกเสีย เพราะนี่เป็นแผ่นดินบริสุทธิ์